

Can Companyà

Castellbisbal

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	Terme de Castellbisbal. P.I. Comte de Sert. Can Companyà, s/n (08755 Castellbisbal)
Emplaçament	Al P.I. Comte de Sert, al final de l'Avda. Can Companyà
Coordenades:	

Latitud:	41.48378
Longitud:	1.98995
UTM Est (X):	415676.946
UTM Nord (Y):	4592955.781

Classificació

Número de fitxa	08054 - 126
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVI
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Interiorment l'edifici es troba sense ús amb problemes a la teulada.
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIL
Observacions protecció:	BCIL 3708-I
Número inventari	IPA núm. 27369
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	5829301DF1952N
Autoria de la fitxa	Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa:	dv., 08/07/2011 - 02:00

Descripció

Edifici de planta rectangular cobert a dues aigües amb el carener paral·lel a la façana principal. Es tracta d'una construcció aixecada en mur de mamposteria irregular arrebossat amb morter de calç i pintat en color blanc. Consta de planta baixa i primer pis, i antigament les seves dimensions eren més grans, ampliant l'edifici uns metres més en direcció a migdia, ocupant part de l'actual carretera que passar arran de l'edifici. Fins a la dècada dels anys 70 aquesta carretera era un antic camí de terra, però al ser asfaltat es va voler ampliar a costa de la casa escapçant la façana de migdia de la mateixa. Com a solució es va optar per la construcció d'un mur de maó arrebossat amb ciment, que actualment talla la casa per migdia. La façana principal es troba encarada a ponent i s'obre amb un portal adovellat, que antigament devia trobar-se al mig de l'edifici, però que degut al tall de la casa avui dia es troba descentrat. Per accedir a aquest portal es feia servir una rampa empedrada i un graó. La resta d'obertures de la casa són petites i es troben desvirtuades, a excepció de la finestra principal del primer pis, situada sobre el portal d'accés a la casa. Es tracta d'una finestra quadrangular molt treballada. La decoració es reparteix per tot el marc de l'obertura i consisteix en un seguit de dues motlures, una que recorre el perímetre exterior i li dona formes arrodonides i una altra que recorre el perímetre interior i conserva la forma quadrangular. L'espai entre les dues motlures es troba ocupat per un cordó esculpit que a la part superior finalitza en dues formes zoomòrfiques imaginàries semblants a un felí, que incorporen entre les mans un peça quadrangular on s'ha esculpit una flor. Sota l'ampit de la finestra la decoració es completa amb un altre cordó esculpit que guarda formes ondulades. La façana posterior de la casa ha perdut part de l'arrebossat. S'observen un seguit de dues obertures a nivell de planta baixa, una de les quals es correspon a una porta auxiliar. A nivell de primer pis destaquen tres finestres quadrangulars molt senzilles. A la cantonada sud-est de la casa s'observa l'antiga cisterna quadrangular adossada a la casa, que devia recollir l'aigua de les teulades. Davant de la façana principal de la casa, deixant un espai entremig, es conserva l'antic pati de la masia, format per corrals i espais per animals. Actualment, la masia de can Campanyà es troba desvirtuada per la construcció d'una masia de dimensions considerables que s'estén al nord de l'antic edifici. La informació oral facilitada pels propietaris fa pensar que aquest nou edifici fou aixecat a començaments del segle XX, moment en el qual fou abandonada la vella casa, que passà a tenir funcions de magatzem. La nova masia de Can Campanyà és un edifici de planta baixa i dos pisos, a la qual es dotà d'un cos adossat al nord de planta rectangular i cobert a dues aigües destinat a celler. Tot el conjunt ha estat adaptat recentment per ser dedicat a l'hosteleria. Davant del que fou l'antic celler es conserva l'era de batre amb l'enrajolat original de terra cuita.

Observacions:

La premsa que actualment decora l'entrada del celler no pertany a la casa i fou portada d'una casa del poble anomenada Cal Martí de les Vincles. La masia conserva la llegenda associada del Camp del Matafam, segons la qual al finalitzar la Guerra de la Independència al segle XIX hi va haver algunes males collites seguides, i en un camp proper a la casa s'hi sembraven faves, de manera que els veïns anaven a collir-ne d'amagat per fer-se passar la fam.

Història

Tot i que els orígens de la masia es remuntarien al període medieval, l'estructura de l'edifici es correspon a una arquitectura del segle XVI. L'any 1573, al cens parroquial, apareixen com a propietaris Vicenç Campanyà i la seva família. Al cens del 1600 són censats vivint a la casa Bartomeu Campanyà, la seva esposa Elisabet i els seus fills Vicenç, Bartomeu, Antoni, i Joan, juntament amb tres persones treballant de mossos. Ruiz (1998:162) El 1752 consta com a propietari Antoni Campanyà. El 1860 la família es va construir una casa al carrer Major del poble. Des de llavors la casa ha passat per diferents propietaris. El

darrer va ser el comte de Sert, que va donar nom al veí polígon industrial i a una urbanització. MATEU (1999: 12)

Bibliografia

MATEU MIRÓ J. (1999) Les masies de Castellbisbal. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal.
RUIZ I ELIAS, A. (1998) Notes històriques: parròquia de Castellbisbal. Castellbisbal.

